

РЕШЕНИЕ

№ 5772

гр. София, 31.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав, в публично заседание на 09.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **1699** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК вр. чл. 215 ЗУТ.

Жалбоподателят Т. И. С. оспорва заповед № ДК-02-ЮЗР-91/13.12.2010г. на началника на РДНСК – Югозападен район, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж „Подпорна стена” в УПИ XIX, кв. 15 по плана на кв. М., район „Б.”, СО, [улица].

Жалбоподателят чрез процесуалния си представител твърди, че заповедта е издадена от некомпетентен орган, при липса на посочените в същата фактически основания и при съществено нарушение на административно-производствените правила. Поради това жалбоподателят моли да се отмени оспорената заповед. Претендира разноски.

Ответникът – Началникът на РДНСК – Югозападен район не взема становище.

Заинтересованата страна Р. Г. С. не взема становище.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Т. И. С. и заинтересованата страна Р. Г. С. се легитимират като собственици на УПИ XIX-300, кв. 18 по плана на кв. М., район „Б.”, СО, [улица].

На 16.11.2010г. работна група на РДНСК-Югозападен район е извършила проверка на строежа. Съставен е констативен акт № С 10-1081-4/16.11.2010г. Съгласно констатациите, изпълнена е стоманобетонена ограда- подпорна стена с височина до 4 метра, дължина около 6м, дебелина 0,30м. по границите на УПИ XIX-300, кв.18, кв.

М., [населено място], без строителни книжа, съгласно приложение 1.

За съставяне на констативния акт са поставени съобщения на таблото на СО-район”П.” и на оградата на строежа на 16.11.2010г. На 23.11.2010г. констативният акт е връчен на Р. и Т. С.. На 22.12. 2010г. е постъпило възражение от Р. С., с твърдение, че има проект за ограда, който е одобрен на 13.11.2010г. и се намира в район „Б.”, платена е и такса за разрешение за строеж, но то не е влязло в сила. Възражението е във връзка с предходна заповед № ДК-09-С-73 от 07.12.2010г. на началника на сектор С. при РДНСК – Югозападен район, с която е спряно изпълнението на СМР на строежа.

С оспорената заповед № ДК-02-ЮЗР-91/13.12.2010г. на началника на РДНСК – Югозападен район е наредено да бъде премахнат незаконен строеж „Подпорна стена” в УПИ XIX, кв. 15 по плана на кв. М., район „Б.”, СО, [улица]. В мотивите е прието, че стената е изградена без строителни книжа – одобрени проекти и разрешение за строеж и представлява незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал.2, т.2 ЗУТ.

Със заповед № РД-13-446/01.11.2010г. и заповед № РД-19-297/14.12.2011г. началникът на ДНСК е делегирал на началниците на РДНСК да издават заповеди за премахване на незаконни строежи по чл.225, ал.1 ЗУТ.

По делото са представени разрешение за строеж и виза за еднофамилна жилищна сграда в процесния имот от 2010г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок и от лице с правен интерес, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Липсват доказателства за надлежно съобщаване на акта на жалбоподателя.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.225 ал.1 от ЗУТ издаването на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях е от компетентността на началника на ДНСК или упълномощено от него длъжностно лице. В случая на издателя на акта – началникът на РДНСК Югозападен район са делегирани съответните правомощия, което обуславя компетентността му да издаде заповедта.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, като съдържа изискуемите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на административния орган.

Заповедта е издадена въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица на РДНСК. Констативният акт е надлежно лично съобщен на жалбоподателя и заинтересованата страна. В този смисъл са неоснователни доводите за допуснати съществени процесуални нарушения. Не са допуснати нарушения на чл. 35 и чл.36 АПК – административният орган е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая и е събрал служебно относими към спора доказателства.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби на ЗУТ.

Няма спор, че описаният в заповедта обект представлява строеж, предвид §5, т.38 ДР ЗУТ.

Обектът, цитиран в заповедта, е подпорна стена. Разпоредбата на чл. 147, ал.1 т.5 ЗУТ не изисква одобряване на инвестиционни проекти за издаване на разрешение за

строеж за подпорни стени с височина до 2 м над нивото на прилежащия в основата им терен, когато не са елемент на транспортни обекти. За тези строежи се представя становище на инженер-конструктор с указания за изпълнението им. В случая изпълнената на място стена е с височина 4 м., следователно за нея е необходим инвестиционен проект. На основание чл.148 ЗУТ и по аргумент на по-силното основание от чл. 153 ЗУТ, за строежа се изисква разрешение. Такова не е представено, както в административния процес, така и пред съда.

На жалбоподателя са дадени изрични указания, че в негова тежест е да представи доказателства относно момента на построяването, видът в който е било построен, както и че строежът отговаря на нормативните изисквания към момента на изграждането му или към настоящия момент. Такива доказателства не са ангажирани, поради което няма база, на която да се изследва търпимост на строежа.

Жалбоподателят не е заплатил и определения депозит за работа на служебно допуснатата от съда експертиза. При това положение констатациите на съставените в административното производство актове не са оборени.

При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК и по изложените съображения съдът намира, че при издаването му не са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Ответникът не е направил искане за присъждане на разноски.

Воден от горното Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. И. С., съдебен адрес [населено място],[жк], вх. „А”, ет.1, ап.16 против заповед № ДК-02-ЮЗР-91/13.12.2010г. на началника на РДНСК – Югозападен район.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: